

Tygodnik Powiatowy

na Powiat Rybnicki

Organ urzędowy.

Wychodzi co sobota.

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-linowy
lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,25 zł wraz z należnościami
pocztowymi.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 31 grudnia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Rozporządzenie o używaniu rowerów na drogach
publicznych.

Do Magistratów miast oraz Zarządów Gmin powiatu

W związku z tutejszym zarządzeniem z dnia 28
listopada b. r., nr B. I. 29/12, Starostwo wzywa do
podjęcia przypadającej na tamtejszą gminę — mia-
sto — tabliczek rowerowych w tutejszym Starost-
wie w godzinach urzędowania.

Rybnik, dnia 28 grudnia 1936 r.

Starosta:

(—) Wyglenda.

Redakcja „Tygodnika Powiatowego“ zwraca
uwagę, że zamówienia na abonament „Tygodnika
Powiatowego“ na pierwszy kwartał 1937 roku win-
ne być zgłaszane w Urzędach — Ajencjach Poczt-
owych od dnia 20 grudnia 1936 roku do 10 stycz-
nia 1937 roku.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r.

o zmianie przepisów o państwowym podatku
gruntowym.

(Ciąg dalszy.)

Art. 12. (1) Obowiązek podatkowy powstaje
od pierwszego dnia półrocza, następującego bezpo-
średnio po zajściu okoliczności faktycznych, uzasad-
niających wymiar państwowego podatku gruntowe-
go. W tym samym terminie powstaje obowiązek po-
datkowy dla nabywcy gruntów.

(2) Obowiązek podatkowy wygasa z końcem
półrocza, w którym zaszły okoliczności faktyczne,
uzasadniające zwolnienie od podatku. W tym samym
terminie wygasa obowiązek podatkowy zbywcy
gruntów.

Art. 13. Na obszarze, określonym w art. 3 i 4,
w razie przeniesienia pewnej miejscowości z jedne-
go powiatu do drugiego wymiar państwowego po-
datku gruntowego uskutecznia się z gruntów tej
miejscowości według taryfy powiatu, do którego

miejscowość została przyłączona, poczynając od na-
stępnego roku podatkowego.

Art. 14. Artykuł 14 ustawy z dnia 15 czerwca
1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków grun-
towych, tudzież niektórych podatków budynkowych
(Dz. U. R. P. nr 65, poz. 505) otrzymuje brzmienie
następujące:

„Art. 14. (1) Dodatki do państwowego podatku
gruntowego na rzecz związków samorządowych nie
mogą dla poszczególnej jednostki podatkowej prze-
wyższać w łącznej sumie 50% ogólnej kwoty pań-
stwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym
dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu Prezy-
denta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o
zmianie przepisów o państwowym podatku grun-
towym (Dz. U. R. P. nr 85, poz. 593).

(2) W wyjątkowych, zasługujących na uwzględ-
nienie przypadkach może Minister Spraw Wewnętrz-
nych w porozumieniu z Ministrem Skarbu po-
zwolić na podwyższenie tej normy do 75%, ale tyl-
ko w stosunku do tej części państwowego podatku
gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego do-
datku, przewidzianego w art. 7 dekretu, powołane-
go w ust. (1).

(3) Z dodatków samorządowych do państwo-
wego podatku gruntowego otrzymują izby rolnicze
udział w wysokości 3% państwowego podatku grun-
towego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzia-
nym w art. 7 dekretu, powołanego w ust. (1). Prze-
pis ten nie dotyczy izb rolniczych na obszarze wo-
jewództw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego.“

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie przestrzegania czystości
przy sprzedaży artykułów spożywczych.

Na zasadzie §§ 5 i 6 pp. c i f ustawy o zarzą-
dzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (G. S. S. 265-68)
oraz ustawy o właściwości władz z dnia 23 kwiet-
nia 1883 r. (G. S. S. 65-67) zarządzam co następuje:

Przy sprzedaży wszelkich artykułów żywności-
owych w sklepach spożywczych, na placach targo-
wych i rynkach przestrzegać należy następujących
przepisów sanitarnych:

I. Sklepy spożywcze.

1. Sklepy spożywcze winne być utrzymywane
czysto. Ściany pomalowane jasną farbą olejną lub
bielone i pokryte lamperią olejną, tafelkami wzglę-
nie innym łatwo dającym się zmyć materiałem do

1532
III klas

wysokości, na jakiej mają być układane towary spożywcze, jednak co najmniej do 2 metrów. Podłoga winna być szczelna, z materiału nieprzepuszczalnego lub tafelkowa. Błaty stołów jednolicie marmurowe, szklane lub z drzewa niesmolistego, bez szelin i szpar, stale utrzymywane w czystości.

W sklepach z nabiałem artykuły spożywcze powinny być odgródzone od publiczności.

2. Sklepy spożywcze nie mogą łączyć się bezpośrednio z mieszkaniem i nie mogą służyć ani za mieszkanie, ani za miejsce noclegu.

3. We wszystkich sklepach spożywczych winny być spluwaczki, codziennie czyszczone, oraz umywalnie z wodą bieżącą, mydło i ręcznik.

4. Artykuły spożywcze, przeznaczone do bezpośredniego spożycia, t. j. bez uprzedniego mycia względnie gotowania (masło, ser, wędliny napoczęte, wyroby cukiernicze bez opakowania i t. p.), należy umieszczać pod szkłem (szafki, gablotki, kłosze) dla zabezpieczenia ich przed zanieczyszczeniem (pył, kurz, owady) oraz przed dotykiem rękami kupujących.

5. Produkty, umieszczane na stołach, półkach i w oknach wystawowych, powinny być zabezpieczone przed dotykiem ich rękami kupujących, przed owadami oraz przed wszelkimi zanieczyszczeniami (lady oszklone). Wystawianie tych produktów w drzwiach sklepowych jest niedopuszczalne.

Worki i naczynia, zawierające mąkę, kaszę, sól, cukier i t. p., powinny być umieszczane na podstawkach (legarach) wysokości 20 do 30 cm ponad podłogę.

6. W sklepach spożywczych nie wolno z reguły przechowywać i sprzedawać towarów, wydzielających specyficzną woń, jak nafta, skóry i t. p. Jedynie w małych osiedlach o niewielkiej liczbie sklepów może być dopuszczona sprzedaż tych towarów pod warunkiem całkowitego oddzielenia ich od artykułów żywności.

Sprzedaż wyrobów tytoniowych w sklepach spożywczych dopuszcza się o tyle, o ile są one w opakowaniu i umieszczone w oddzielnych oszklonych szafkach.

7. Artykuły spożywcze mogą być zawijane tylko w czysty, niezadrukowany i niezapisany papier, najlepiej woskowany.

8. Osoby, zatrudnione przy sprzedaży artykułów spożywczych, winny być zdrowe, nosić przy pracy białe fartuchy z długimi rękawami, mieć zawsze czyste ręce i przestrzegać przy sprzedaży bezwzględnej czystości.

II. Place targowe i rynki.

9. Sprzedaż artykułów spożywczych ze straganów i budek na placach targowych (rynkach) winna się odbywać w miejscach, wyznaczonych na ten cel, oraz w określonych godzinach. Place te winne być utrzymywane w czystości i zaraz po skończonym targu teren ich winien być oczyszczony przez Zarząd gminy.

10. Artykuły, sprzedawane z wozów, jak masło, ser, twaróg i t. p., powinny być trzymane w czystych naczyniach i zawijane w papier, o ile możliwe, woskowany; zawijanie tych produktów w szmaty i drukowaną makulaturę jest wzbronione. Do próbowania produktów tych przez kupujących należy używać patyczków.

11. Owoce i jarzyny w sprzedaży hurtowej i detalicznej powinny być trzymane w koszach lub

skrzyniach i nie mogą być rozkładane bezpośrednio na ziemi, lecz na podstawach (legarach). Płukać można je tylko w wodzie czystej, zdatnej do picia.

12. Owoce wszelkiego rodzaju w handlu ulicznym powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazy muślinowej i zabezpieczone przed dotykiem ze strony nabywców.

Cukierki w handlu ulicznym (na ulicy, targach i rynkach ze straganów, budek, koszów i t. p.) mogą być sprzedawane tylko w indywidualnym opakowaniu (zawinięte w papier, bibułkę, cynfolię, celofan).

Inne wyroby cukiernicze jak: ciastka, pierniki, obwarzanki, chlewa i t. p. oraz pieczywo w handlu ulicznym powinny być umieszczone bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, kłosze).

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób, zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

13. Budki i stragany winne być utrzymywane w czystości, a artykuły spożywcze — zabezpieczone przed zanieczyszczeniem.

Przepisy, wyszczególnione w pp. 4, 5 ust. 2, 7, 8, obowiązują również przy sprzedaży artykułów spożywczych w budkach i straganach.

III. Przewóz artykułów żywności.

14. Przewożenie artykułów spożywczych nieopakowanych z wytwórni do miejsc sprzedaży winno się odbywać w krytych, czysto utrzymanych wozach lub skrzyniach względnie w koszach, których nie wolno używać do żadnego innego celu. Przewożenie mięsa powinno się odbywać w krytych wozach, szczelnie zamkniętych podczas przewozu, obitych wewnątrz blachą cynkową i pomalowanych zewnątrz farbą olejną.

Wozy, służące do przewożenia jarzyn, nie mogą być używane do przewożenia śmieci, odpadków gospodarczych, naczyń z pomyjami, szmat i t. p.

IV. Postanowienia karne.

Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 9,— zł lub aresztu do 3 dni albo obu tym karom łącznie względnie karom, przewidzianym w obowiązujących przepisach.

Chwałowice, dnia 15 grudnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego:

(—) Hoła.

KOMUNIKATY

Ostrzeżenie.

Zakazujemy wszelkiego przejazdu i przechodu przez naszą łąkę, karta nr 66 Dzimierz.

Niestosujących się donosić będziemy do ukarania.

Sprencel Antoni i Maria, Żytna.

Redaktor odpowiedzialny: Konrad Chrószcz, Rybnik, telefon Nr. 100. Wydawca: Wydział Powiatowy, Rybnik. Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandar Polski” i Gazety Rybnickiej w Rybniku.